

Elmeri enon tarina-aarteita - Kaupungissa

Tuulia Marjanen

Elmeri enon tarina-aarteita 4

- Kaupungissa

**Kiitokset ystävälleni Elinalle,
joka on ollut apuna kirjan
kokoonpanossa ja asettelussa**

**Kiitokset sisarelleni Tuijalle,
joka on tukenut ja ollut mukana
projektin syntymisessä.**

Tuulia Marjanen

**Elmeri enon tarina-aarteita 4
Kaupungissa**

© 2015 Tuulia Marjanen

Kuvitus: **Tuulia Marjanen**

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-474-1

Sisällysluettelo

Reissuun lähtö.....	6
Terveisiä Kettulan Kylästä	11
Teatterissa.....	18
Voi mikä päivä!.....	29
Kauppareissu	34
Piristyspilleri	42
Luistimet jalkaan ja menoksi	49
Puhelu Kettulan kylästä.....	55
Pankinjohtaja ja kuvanveistäjä.....	62
Pulkkamäki	69
Kettulan Kylä odottaa.....	74

Reissuun lähtö

Elmeri eno oli pakannut tavaransa valmiiksi. Hänet oli kutsuttu Susanin ja Lassen luokse kaupunkiin, jossa odotti myös hänen siskonsa Martta ja tämän mies Kyösti.

Eno puhui parhaillaan Martan kanssa puhelimesta, joka tivasi tapaamispaikkaa, jossa he olisivat vastassa tätä. Keskustelu sisaren kanssa oli yhtä kädenvääntöä, sillä Martta oli itsepäinen ja suunnitelmallinen ihminen.

Puhelimesta Martta kehui linja-auton nopeutta ja kuinka siististi ja hienosti sillä pääsisi kaupunkiin, mutta Elmeri oli eri mieltä asiasta. Tämä kiivaasti vastusteli linja-autolla tai junalla matkustamista, koska hän ei pitänyt julkisista kulkuneuvoista.

- Takamushan siinä puutuisi ja jalat jäykistyisivät. Ei tule onnistumaan! Minä tulen Fordillani kaupunkiin ja sillä selvä! Saan pysähtyä milloin haluan ja missä haluan.

- Buffekin viihtyy paremmin matkassa, kun saa raitista ilmaa. Sanoi Elmeri.
- Ei se käy! Tämä on kaupunki, jossa ei traktorilla hurrustella ja liikennettä vaaranneta. Oletko veljeni aivan mökkiintynyt! Kauheata! Päivitteli Martta puhelintangan toisessa päässä.
- No, en suinkaan, vaan olen maalta. Totesi Elmeri eno ja naurahti Martalle.
- Voi ei, no kerta olet noin itsepäinen, niin tee kuten parhaaksi näet. Minun on sitten kerrottava isännöitsijälle, että tarvitaan useampi parkkipaikka ihan veljeni tuloa varten, hyh! Martan ääni oli todella harmistuneen ja turhautuneen kuuloinen.
- Hyvä! Kerro lapsille, että olen illansuussa perillä. Elmeri muistutti lopuksi, ennen kuin laski luurin lopettaakseen puhelun.
- Kerrotaan, kerrotaan. Kunhan ei mitään sattuisi matkallasi, kun olet tuollainen jästipää ja...

Elmeri ei kuullut loppua paapatusta, kun puhelin oli jo kiinni. Hänellä oli kiire laittaa matka eväät ja keittää kahvit termospulloon. Hän oli päättänyt myös matkansa aikana hiukan nauttia tienpäällä olost.

Matkaeväät Elmeri laittoi reppuun, jossa oli myöskin lapsille tuliaisia kaupunkiin.

- No, niin Buffe. Hyppää kyytiin, niin lähdetään matkaan!

Buffe hyppäsi Elmerin viereen traktorin perälle ja niin he lähtivät yhdessä huristelemaan Kettulan kylästä kohti kaupunkia.

Kettulan kylän Taneli oli luvannut käydä hoitamassa Nyyrikkiä, Hilla, Ruusaa ja Oiva lemmiä, sillä aikaa kun Elmeri olisi poissa. Tanu hevonen saisi myös ruokansa ja hoitonsa ajallansa. Taneli oli oikea mestari hevosten käsittelyssä, koska hänellä oli itsellään monia ratsuhevosia tilallaan. Elmeri ei ihan kaikille Tanuaan tai lemmiään antaisi hoidettavaksi,

niin paljon hän niitä rakasti.

Matka oli pitkä, mutta onneksi sää oli suosiollinen. Elmeri pysähtyi monen tunnin ajon jälkeen tien syrjään, jossa oli hyvä levähdys paikka. Buffellakin oli hätä omille tarpeilleen metsään, eikä ruokailuakaan voinut kovin pitkään venyttää. Maha valitti tyhjyyttä matkalaisilla, joten oli aika syödä eväät.

- Tuossa on sinulle makkaraa! Sanoi Elmeri eno koiralle, joka häntä heiluen odotti apetta vatsaansa.
- Hyvä poika, niin sitä pitää...! Elmeri kehui Buffea, joka odotti aina vain lisää makkaran paloja suuhunsa.
- Nyt on minun vuoroni syödä. Nämä leivät ovat minulle, joten saat vain katsella, kun minä pistelen omiani suuhun. Selitti Elmeri Buffelle, joka kyyhötti vieressä odottavana.

Eväspussin sisältö tyhjjeni nopsaan tahtiin ja niin oli aika jatkaa matkaa kaupunkiin. Vielä heillä olisi tunnin ajo, ennen kuin olisivat perillä.

Liikennevaloja oli useita matkan aikana, jossa piti pysähtyä odottamaan. Ihmiset omissa autoissaan katselivat heitä huvittuneina ja naurussa suin, kun näkivät traktorin ja Buffen.

Koira istui uljaana traktorin lavalla ja piteli kuonoaan ylhäällä. Buffe nautti köröttelystä, eikä pelännyt yhtään.

Elmeri eno on kutsuttu käymään sisarensa Martan luokse lomailemaan kaupunkiin. Niinpä hän päräyttää traktorinsa käyntiin ja matka kaupunkia kohti alkaa.

Mitähän eno tuumii kaupungin menosta?

Kaupungissa sattuu kaikenlaisia kommelluksia. Vierailaan teatterissa ja ihanassa herkkupuodissa.

Susan ja Lasse saavat jälleen kerran kuulla enon hauskoja tarinoita.

Hyppää mukaan Elmeri enon iloiseen kaupunki seikkauluun, tässä kirjasarjan neljännessä osassa.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi